

't Verloren kind.

Daar is er een kindje verloren:
Dat is aan de klompjes te zien.
Elf paren moeten er wezen,
En er zijn er toch krek maar tien.

Eerst gaat er de vader tellen;
Dan moeder, dan Gert, dan Fin;
Maar d'een komt niet verder dan d'ander:
Elk telt er steeds twee te min.

En 't zijn juist de kleinste klompjes,
Die men er bij 't twintigtal mist.
En dus — het verloren kindje —
Wie anders dan Peterken is 't?

Nu gaan ze gauw allen zoeken
Naar 't liefste, naar 't jongste kind.
Zij zoeken, zij vragen, zij roepen;
Maar niemand, die Peterken vindt.

Doch de wijste van al die zoekers
Dat is er de kleine Jet;
Die vindt het verloren lief broerke
Met klompjes aan in zijn bed.

JAN VELTMAN.

